

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 1513/2023
05.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Мирјане Андријашевић, Јасмине Стаменковић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца „Конвој транс“ д.о.о. Крагујевац, чији је пуномоћник Дејана Укропина, адвокат у ..., против тужене „ProCredit Bank“ а.д. Београд, ради утврђења ништавости и исплате стеченог без основа, вредност предмета спора 100.000,00 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 1Пж 1507/22 од 22.03.2023. године, у седници већа одржаној дана 05.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 1Пж 1507/22 од 22.03.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Привредног апелационог суда 1Пж 1507/22 од 22.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Привредног апелационог суда 1Пж 1507/22 од 22.03.2023. године, у ставу I изреке потврђена је пресуда Привредног суда у Београду 15П 8543/21 од 17.11.2021. године, којом је одбијен тужбени захтев да се утврди да је ништава одредба члана 1. Уговора о кредиту број ... од ...2020. године, закљученог између тужиоца и тужене и захтев за исплату 100.000,00 динара са законском затезном каматом од 23.11.2020. године до исплате, те којом је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка. У ставу II изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде тужилац изјављује ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије тужиоца, изјављене на основу члана 404. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), Врховни суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе. Према

разлозима изнетим у образложењу побијане пресуде, побијаном пресудом није одступљено од судске праксе. Изражено становиште другостепеног суда у складу је са правним ставом усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда, одржаној 22.05.2018. године и његовом допуном усвојеном на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда, одржаној 16.09.2021. године. Наведеним правним ставом изречено је да банка има право на наплату трошкова и накнада банкарских услуга, па одредба уговора о кредиту којом се корисник кредита обавезује да банци плати трошкове или накнаду за обраду кредитног захтева није ништава под условом да је уговору претходила понуда банке са садржаним јасним и недвосмисленим подацима о трошковима кредита. Банка није дужна да посебно доказује структуру и висину трошкова који су обухваћени збирним износом трошкова кредита, наведеним у понуди коју је корисник кредита прихватио закључењем уговора о кредиту. У ситуацији у којој је тужена поступила на описани начин и према утврђеном чињеничном стању тужиоца као корисника кредита адекватно упознала са врстом и висином новчане обавезе коју је дужан да сноси, нема њене несавесности те тиме ни ништавости имовинског права уговореног у сопствену корист. Такође, у конкретном случају, према разлозима ревизије нема потребе за разматрањем правног питања од општег интреса или правног питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе за новим тумачењем права.

Због тога је, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку одлучено да се не дозволи одлучивање о изјављеној ревизији као посебној, односно изузетно дозвољеној.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба ради утврђења и исплате стеченог без основа поднета је дана 25.08.2021. године, а вредност предмета спора је 100.000,00 динара.

Одредбом члана 487. став 1. и 3. Закона о парничном поступку, прописано је да су у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе и да се споровима мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац навео у тужби не прелази наведени износ.

Одредбом члана 479. став 6. наведеног закона, прописано је да у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

Како се у конкретном случају ради о привредном спору мале вредности, ревизија тужиоца није дозвољена, по одредби члана 479. став 6. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке решења.

**Председник већа – судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић